

Лотарев А. Г., ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ

Lotariiev A., Institution of Higher Education «University of the Economics and Law «KROK»», Kiev

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC MECHANISM OF INNOVATION ACTIVITY MANAGEMENT

У статті розроблено організаційно-економічний механізм управління інноваційною діяльністю (ОЕМУІД) регіону, для формування якого запропонована методологія проектування інноваційної діяльності (МППД), яка дозволяє визначити оптимальну структуру організаційного та економічного механізмів. Визначено цільові установки організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю та методи їх досягнення.

Ключові слова: *організаційно-економічний механізм, інноваційна діяльність, інновація, національна економіка.*

The paper develops the organizational and economic mechanism of administration of innovative activity in a region, for the formation of which it was proposed to use the methodology of innovative activity projecting, as it makes it possible to determine the optimal structure of the organizational and economic mechanisms. The purpose orientations of the organizational and economic mechanism of administration of innovative activity and the methods of their achieving were determined.

Keywords: *organizational and economic mechanism, innovation activity, innovation, national economy.*

Постановка проблеми. Активізація розвитку інноваційної діяльності є однією з основних умов прискореного соціально-економічного зростання України. При цьому інтенсифікація інноваційної діяльності повинна сприяти також і модернізації національної економіки, що дозволить підвищити рівень конкурентоспроможності продукції, яка випускається.

Для соціально-економічного розвитку країни в стратегічній перспективі наявність сучасної інноваційної системи стає визначальною в процесі прийнятих управлінських рішень на різних рівнях влади. При цьому необхідно врахувати, що інноваційний розвиток повинен набувати впорядкованого характеру і сприяти підвищенню якості інституційного середовища. У свою чергу, на вирішення даної проблеми спрямовані диверсифікація економіки, зміна її індустріально-сировинної структури, підвищення підприємницької активності.

Постійне і безперервне створення і реалізація нововведень – головний

чинник досягнення успіху в конкурентній боротьбі будь-якого регіону і навіть країни в цілому. Реалізація нововведень, а також отриманих нових науково-технічних досягнень у виробництві нових або недостатніх товарів, технологій і послуг має визначальне значення для розвитку регіонів, збереження природи регіонів і підвищення життєвого рівня населення.

Однак сучасний стан інноваційного розвитку регіонів, а також в Україні у цілому, стикається з серйозними проблемами, що гальмують його розвиток, серед яких: гострий дефіцит фінансових ресурсів; недостатня розробленість механізмів державного регулювання інноваційної активності та специфіки реалізації інноваційного розвитку в регіонах; відсутність методичних розробок, що дозволяють регіону оцінити свій інноваційний потенціал і сформулювати пріоритетні шляхи його розвитку. І, нарешті, формування і розвиток інноваційного розвитку також вимагає цілеспрямованих зусиль з боку органів влади регіону.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вітчизняними та зарубіжними вченими протягом останнього десятиріччя досягнуто значних успіхів у розробці теоретичних основ з управління інноваційним розвитком. Із наукових публікацій найбільший інтерес становлять праці Д. Аржанцева [2-3], К. Боган, М. Инглиш [4], А. Кочетова [8], Т. Логутової [10], В. Соловйова, Г. Кореняко, В. Головатюк [12], О. Харіна, І. Коленського [13] та ін. Отже, наукові праці провідних вчених свідчать про зацікавленість вчених щодо вивчення проблем інноваційного розвитку регіону. Незважаючи на розширення кола досліджуваних проблем, багато її аспектів вивчено недостатньо. Це стосується концептуальних основ інноваційного розвитку регіону, закономірностей його становлення, внутрішніх джерел розвитку, законів ринкового механізму, чинників, що впливають на його параметри, теорії аналізу протікаючих процесів, обґрунтування тенденцій розвитку, а також вдосконалення організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю.

Постановка завдання. Метою статті є розробка організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю регіону і методології проектування інноваційної діяльності та визначення цільових установок організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю і методи їх досягнення.

Виклад основного матеріалу. Просторова близькість творців «інтелектуального капіталу», «технологічних ресурсів» та бізнесу має вирішальне значення для досягнення успіху в інноваційній діяльності. Ще М. Портер у своїх дослідженнях підкреслював, що географічна близькість збільшує концентрацію інформації, що, в свою чергу, полегшує її отримання і прискорює процес реагування на неї місцевих виробників, а також збільшує швидкість дифузії інновацій та перешкоджає витоку інформації за межі регіону [11, с. 179].

Водночас з активним процесом глобалізації, відбувається сучасний економічний розвиток, що характеризується зростаючою регіоналізацією.

Управління інноваційною діяльністю справедливо розглядається як одне з найбільш складних питань у теорії і практиці менеджменту. Це обумовлено тим, що інноваційний процес, так само як і вся інноваційна діяльність, характе-

ризується високим рівнем невизначеності, а отже, має складності у прогнозуванні результатів і ризиків [10, 12].

Незважаючи на зростаючу роль інновацій у національній економіці, наразі більшість підприємств не мають науково обґрунтованої організаційної структури і не використовують дієвих економічних методів управління інноваційними процесами. У цьому зв'язку для вирішення наявної проблеми поставлено завдання розробити організаційно-економічний механізм управління інноваційною діяльністю (ОЕМУІД), функції якого (планування, організація, мотивація, контроль, координація) будуть спрямовані на ефективне виробництво та реалізацію інновацій підприємствами регіону.

Для формування ОЕМУІД у статті пропонується методологія проектування інноваційної діяльності (МПІД), яка дозволяє визначити оптимальну структуру організаційного та економічного механізмів. При цьому організаційна складова має перспективну структуру і модель управління процесами розробки, освоєння і поширення нововведень, а економічна – являє собою систему методів, підходів і методик планування, мотивації та контролю за інноваційною діяльністю. В основу методології покладено підходи процесного, системного і проектного управління, які вигідно відрізняють її від використовуваних аналогів.

Пропонована методологія містить алгоритм формування ОЕМУІД, який можна представити у вигляді певної послідовності етапів. На першому етапі формування організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю визначаються вимоги (цільові установки), яким він повинен задовольняти: 1) здатність адаптуватися до мінливого ринку нововведень і забезпечувати гнучкість та рухливість, що відповідають наявним організаційно-економічним умовам ринку; 2) використання процесного, системного та проектного підходів в управлінні; 3) безперервне поліпшення якості продукції, послуг і технологій, а також постійне вдосконалення з метою скорочення часу інноваційного процесу за рахунок підвищення швидкості його проходження; 4) застосування систем бюджетного планування фінансових ресурсів, а також контролю та аналізу витрат, що дозволяють проводити коригування інноваційних проектів при зміні умов, які впливають на їх ефективність, з метою отримання запланованого прибутку; 5) надання оцінки та проведення відбору перспективних інноваційних розробок; 6) організація пошуку та оптимального розподілу інвестиційних ресурсів серед інноваційних проектів.

Метою наступного етапу є побудова системи факторів, що відповідають за ефективне функціонування організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю. Проведені автором дослідження дозволили виявити 5 груп зазначених факторів, які покликані забезпечити створення нових інновацій, зниження собівартості виробництва і збільшення прибутку від їх реалізації (рис. 1).

Поряд із системним та проектним підходами в основу розробленої МПІД покладено процесний підхід, який є її інтегруючим елементом і характеризує діяльність підприємства як мережу бізнес-процесів, управління якими проводиться за методикою PDCA (планування – виконання – перевірка – коригування) [1, с. 32; 8].

Рис. 1. Система факторів організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю

Підкреслимо, що процесний підхід – це насамперед зміна в мисленні, пов’язана з переходом від окремих функціональних завдань до побудови всього менеджменту на основі управління бізнес-процесами та їх моделювання. Необхідно також сказати, що в даний час міжнародні вимоги до системи управління якістю серії ISO 9001:2008 вже перетворили процесний підхід на загальноприйнятую норму.

Системний підхід методології проектування інноваційною діяльністю передбачає використання двох концепцій:

1. Ощадне виробництво (Lean Manufacturing) – оптимальна організація виробництва, де неприпустимі або зведені до мінімуму операції, дії і стани, що не створюють додаткової споживчої цінності. Насамперед дане виробництво

спрямоване на виявлення і скорочення втрат у процесах, що у такий спосіб збільшує його швидкість та ефективність [5, с. 23; 7, с. 63].

2. Шість сигм (Six Sigma) – ґрунтується на циклах Шухарта-Демінга PDC (S) A і характеризується циклічністю та введенням змін і поліпшень у будь-який бізнес-процес. Виокремлюють два види циклів: 1) DMAIC (Define «визначай» – Measure «вимірюй» – Analyze «аналізуй» – Improve «поліпшуй» – Control «керуй»), 2) DMADV (Define «визначай» – Measure «вимірюй» – Analyze «аналізуй» – Design «розробляй» – Verify «перевірй»).

Цикл DMAIC застосовується для вдосконалення наявних процесів, що не відповідають вимогам споживача, тоді як цикл DMADV – при створенні нової продукції або нового процесу. Цикли концепції «Шість сигм» лежать в основі управління будь-якою діяльністю, тобто застосовні як до процесу в цілому, так і до окремих робіт у його складі [1, с. 32; 7, с. 42].

У зв'язку з тим, що застосування проектного підходу є найбільш ефективною формою здійснення інноваційної діяльності, в основу МПД нами покладені підходи, які характеризуються синергетичним ефектом, що досягається шляхом систематизації та інтеграції різних моделей проектного управління міжнародними і національними стандартами, що дає змогу максимально поєднати і гармонізувати їх з метою підвищення ефективності управління інноваційною діяльністю. На думку автора, що це нововведення дозволить у рамках ОЕМУІД, передбачити методологію проектного управління в процесно орієнтованих організаціях. Крім того, пропонується система методичних рішень проектування інноваційної діяльності, поряд з процесним, системним і проектним підходами, передбачає використання таких інструментів, як бенчмаркінг, НДДКР, бюджетування і контролінг.

Варто підкреслити, що в основу організаційної складової МПД покладені функції організації та координації діяльності, доповнення вимогами побудови систем менеджменту якості (ISO 9001) і методом реінжинірингу бізнес-процесів. Важлива роль при цьому відводиться і НДДКР, що забезпечує проведення сукупності конкретних робіт у галузі науки і виробництва, створюючи інтегрований процес наукового та інженерного опрацювання [2; 3, с. 8]. Щодо ролі бенчмаркінгу, представленого в методології проектування інноваційної діяльності, то вона зводиться до визначення та адаптації наявних прикладів ефективного створення та реалізації нововведень з метою поліпшення здійснення інноваційної діяльності [4; 9]. Поряд з перерахованими вище підходами гармонійно доповнює організаційну складову МПД метод «ощадне виробництво», що дозволяє здійснювати вдосконалення інноваційної діяльності підприємства за рахунок скорочення часу інноваційного процесу та підвищення швидкості його здійснення.

Дослідження показують, що основою економічної складової формованого ОЕМУІД повинні стати функції планування та мотивації, стандарти проектного менеджменту (ICV IPMA, PM BOK Guide), методики оцінки та формування оптимального портфеля інноваційних проектів [6, с. 130].

Слід зазначити, що для організації фінансування проектів МПД передба-

час використання методу бюджетування, який дає можливість сформувавши на підприємстві систему планування, контролю та аналізу фінансових ресурсів, необхідних для розробки, освоєння і поширення нововведень.

У той же час визначальним в отриманні запланованого прибутку є використання контролінгу, який відповідатиме за побудову інтегрованої системи, що сприяє відбору та коригуванню інноваційних проектів при зміні умов, що впливають на їх ефективність [13, с. 54]. Значна роль в економічній складовій МППД належить методу «шість сигм», який дозволяє планувати здійснення проектів зі створення нових товарів, послуг, процесів і технологій, а також поряд з контролінгом сприятиме прийняттю найкращих рішень для фінансування і впровадження їх у виробництво.

Таким чином, у результаті виконаних досліджень запропоновано наступні методи впливу на систему факторів ОЕМУІД (табл. 1).

Узагальнення викладеного дозволяє дати визначення організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю, що нами розуміється як система форм, методів і прийомів ведення господарства, яка регламентує процеси розробки, освоєння і поширення нововведень, а також оцінку ефективності та конкурентоспроможності інноваційних проектів, здійснення контролю та координації за їх реалізацією, стимулювання залучення інвестицій, враховуючи формування оптимального портфеля інноваційних проектів. Механізм формується на основі процесного, системного та проектного підходів, з метою зниження варіабельності та скорочення часу інноваційного процесу за рахунок підвищення його якості, швидкості та безперервного вдосконалення. На відміну від наявних визначень, представлене визначення більш повно розкриває його форму, структуру, інструментарій, завдання і цілі.

Дослідження показують, що для ефективного управління інноваційною діяльністю також необхідно проаналізувати наявний і сформувавши перспективний ресурсний потенціал, що являє собою сукупність можливостей, на основі яких організується управлінський вплив на фактори, що забезпечують ефективність функціонування організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю.

Всі ресурси досліджуваної системи є обмеженими в рамках конкретного просторово-часового інтервалу. Наслідком цього є прагнення до їх найкращого (оптимального) використання з метою максимізувати результат, якщо обсяг ресурсів відомий, або мінімізувати останній при задалегідь визначеному результаті. Таким чином, система ресурсного потенціалу організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю ґрунтується на п'яти основних видах ресурсів: матеріально-технічних, природних, інформаційних, трудових і фінансових. Крім того, на підприємстві має бути ефективно технологічне та інфраструктурне забезпечення, що сприяє розробці, освоєнню і поширенню нововведень. Важливим моментом також є наявність резервного виробничого потенціалу та потенціалу інноваційної діяльності, які за необхідності можуть бути мобілізовані.

Цільові установки організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю та методи їх досягнення

Об'єкт	Вимоги (цільові установки)	Система факторів	Цільові критерії	Методи та підходи
Фінансування інноваційної діяльності. Вибір найкращих рішень для фінансування та впровадження їх у вироб-	Застосування системи бюджетного планування фінансових	Інвестиційні фактори	MIN	Планування Бюджетування. Контролінг. Інвестиційне проектування. Шість сигм. Розрахунково-конструктивний
	Відбір проектів та розподіл інвестицій			
Аналіз можливо-стей конкурентів та наявного попиту і пропозиції на ринку. Підготовка та перепідготовка кадрів для інноваційної діяльності	Здатність адаптуватися до мінливого ринку нововведень	Фактори знань	MAX	Маркетингові дослідження. Планування. Прогнозування. Бенчмаркінг. Експертний Рекрутинг. Підготовка.
	Досягнення необхідного рівня знань			
Здійснення інноваційного процесу (всі етапи, крім поширення)	Скорочення часу інноваційного процесу	Фактори часу	MIN	Організація. Ощадне виробництво Процесний. Проектний. Системний
Освоєння інновацій	Безперервне поліпшення якості продукції, послуг і технологій	Фактори якості	MAX	Організація Шість сигм Процесний Проектний Системний Ощадне виробництво
	Зниження варіабельності до рівня 6σ			
Поширення (дифузія)	Просування і збут інновацій	Фактори прибутку	MAX	Планування Прогнозування. Контролінг. Ситуаційний. Інвестиційне проектування. Проектний
	Коригування інноваційних проектів при зміні умов, що впливають на їх			

Можна дійти висновку, що результатом формування організаційного механізму є науково обґрунтована організаційна модель ефективного управління інноваційною діяльністю на підприємстві, а також побудова та сертифікація системи менеджменту якості відповідно до міжнародних стандартів ISO 9001. Це повинно привести до безперервного інноваційного процесу на підприємстві та розвитку підприємництва у його співробітників.

Вивчення проблем інноваційної діяльності у сучасних умовах показує, що розв'язання поставлених перед нею задач неможливе без якісного правового

забезпечення, що дозволяє не порушувати суміжні й захистити власні права підприємств у процесі створення та реалізації інновацій. У цьому зв'язку розроблена організаційна модель містить бізнес-процес «Правове забезпечення», в рамках якого заплановано здійснення комплексу робіт з аналізу та захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Висновки. Доведено, що управління інноваційною діяльністю в регіоні передбачає передусім вироблення чіткої інноваційної політики, яка повинна формуватися у взаємозв'язку з інвестиційною, промисловою, науково-технічною політикою регіону, з урахуванням державної інноваційної політики України. Однак, у даний час, незважаючи на зростаючу роль інновацій у національній економіці, більшість підприємств не мають науково обґрунтованої організаційної структури і не використовують дієвих економічних методів управління інноваційними процесами.

Сформульовано визначення організаційно-економічного механізму управління інноваційною діяльністю, що являє собою систему форм, методів і прийомів ведення господарства, яке регламентує процеси розробки, освоєння, поширення нововведень і передбачає проведення оцінки ефективності та конкурентоспроможності інноваційних проектів, здійснення контролю та координації за їх реалізацією, стимулювання залучення інвестицій, формування оптимального портфеля інноваційних проектів, що діє на основі процесного, системного та проектного підходів, орієнтовану на зниження варіабельності та скорочення часу інноваційного процесу за рахунок підвищення його якості, швидкості й безперервного вдосконалення. На відміну від наявних визначень даного поняття, запропоноване у статті визначення розкриває базисні, структурні, функціональні та цільові компоненти механізму, що дозволяє розробляти дієві підходи до його побудови.

Розроблено методологію «проектування інноваційної діяльності, застосовуючи яку можна сформувати відповідний організаційно-економічний механізм управління. В основу пропонованої методології разом з рекурсивним алгоритмом формування покладені система факторів і цільових критеріїв механізму (прибутку, часу, якості, знань, інвестицій), його вимоги і принципи (адаптованість і гнучкість форм, структур і методів управління, орієнтація на вимоги ринку, забезпечення високої якості і рентабельності інновацій, постійного вдосконалення та ін.), а також дієвий інструментарій управління, що дозволяє швидко і якісно створити ОЕМУІД на підприємствах регіону.

Список використаних джерел

1. Андерсен Б. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Б. Андерсен; под нуч. ред. Ю.П. Адлер; пер. с англ. – 3-е изд. – М. : РИА «Стандарты и качество», 2005. – 272 с.
2. Аржанцев Д. Учет результатов НИОКР как фактор активизации инновационной деятельности / Д. Аржанцев, С. Писарев // АПК: экономика и управление. – 2008. – № 8. – С. 67–68.
3. там само.
4. Боган К. Бизнес-разведка: внедрение передовых технологий: пер. с англ. /

К. Боган, М. Инглиш. – С.-П. : Вершина, 2006. – 367 с.

5. Вумек Джеймс П. Бережливое производство: Как избавиться от потерь и добиться процветания вашей компании / Джеймс П. Вумек, Дэниел Джонс; пер. с англ. – 2-е изд. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2005. – 473 с.

6. Давила Т. Работающая инновация: как управлять ею, измерять ее и извлекать из нее выгоду / Т. Давила, М. Дж. Эпштейн, Р. Шелтон; Под. науч. ред. Т. Ф. Козицкой; пер. с англ.; – Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2007. – 320 с.

7. Джордж Л. М. Бережливое производство + шесть сигм: комбинируя качество шести сигм со скоростью бережливого производства / М. Л. Джордж; Пер. с англ. – 2-е изд. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2006. – 360 с.

8. Кочетов А. Г. Новационные бизнес-процессы. Пошаговая технология разработки, внедрения и контроля выполнения / А. Г. Кочетов. – М. : Эксмо, 2009. – 144 с.

9. Кэмп Р. С. Легальный промышленный шпионаж: бенчмаркинг бизнес-процессов: технологии поиска и внедрение лучших методов работы ваших конкурентов / Р. С. Кэмп; пер. с англ.; – Днепропетровск : Баланс-Клуб, 2004. – 416 с.

10. Логутова Т. Г. Организационно-экономический механизм государственного управления инновационным развитием региона : монография / Т. Г. Логутова. – Мариуполь : ПГТУ, 2006. – 224 с.

11. Портер М. Международная конкуренция / М. Портер; пер. с англ. под ред. и с предисловием В. Д. Щетина. – М. : Международные отношения, 1993. – 896 с.

12. Соловйов В. П. Інноваційний розвиток регіонів: питання теорії та практики: монографія / В. П. Соловйов, Г. І. Кореняко, В. М. Головатюк. – К. : Фенікс, 2008. – 224 с.

13. Управление инновациями: В 3 кн. Кн. 2. Управление финансами в инновационных процессах: учеб. пособие / А. А. Харин, И. Л. Коленский, Н. Н. Пущенко и др.; под ред. Ю. В. Шленова. – М.: Высш. шк., 2003. – 295 с.

References

1. Andersen, V. *Business processes. Tools of improvement [Bizness-processy. Instrumenty sovershestvovaniya]*. Moscow: RIA "Standarty i kachestvo" n.p., 2005. Print.

2. Arzhantsev, D. and Pisarev, S. "Audit of results NIOKR as a factor in the activation of innovation activities" [Uchet resul'tatov NIOKR kak faktor aktivizacii innovacionnoj dejatel'nosti]. *APK:ekonomika i upravlenie* 8 (2008): 67-68. Print.

3. Arzhantsev, D. and Pisarev, S. "Audit of results NIOKR as a factor in the activation of innovation activities" [Uchet resul'tatov NIOKR kak faktor aktivizacii innovacionnoj dejatel'nosti]. *APK:ekonomika i upravlenie* 8 (2008): 67-68. Print.

4. Bogan, K. and English, M. *Business study: introduction of advanced technologies [Biznes-razdvedka: vnedrenie peredovyh tehnologij]*. S.-P.: Vershina n.p., 2006. Print.

5. Vumek, J. and Deniel, Jones, D. *Careful production: How to avoid losses and achieve prosperity for your company [Bereglivoe proizvodstvo: Kak izbavit'sja ot poter`i dobit'sja procvetaniya vashej kompanii]*. Moscow: Al'pina Biznes Buks n.p., 2005. Print.

6. Davila, T., Epstein, M. and Shelton R. *Working innovation: How to management it, measure it and take advantage of it [Rabotayuschaja innovacija: kak upravljat` eyu, izmerjat` i izvlekat` iz nej vygodu]*. Dnepropetrovsk: Balans Biznes Buks n.p., 2007. Print.

7. George L.M. *Careful production + six sigma: combining of the quality of six sigma with the speed of careful production [Bereglivoe proizvodstvo+shest` sigma: kombini-ruja kachestvo shesti sigm so skorost`yu bereglivogo proizvodstva]*. Moscow: Al'pina Biznes Buks n.p., 2006. Print.

8. Kochetov, A.G. *Innovative business processes. Step-by-step development*

technology, implementation and monitoring [Novacionnyr biznes-processy. Poshagovaja tehnologija razrabotki, vnedrenija i kontrolja vypolnenija]. Moscow: Eksmo n.p., 2009. Print.

9. Kemp, R.S. *Legal industrial espionage: benchmarking of business processes: search technologies and implementation of the best practices of your competitors* [Legal'nyj promyshlennyj shpionag: benchmarking biznes-processov: tehnologij poiska i vnedrenie luchshyh metodov raboty vashyh konkurentov]. Dnepropetrovsk: Balans-Klub n.p., 2004. Print.

10. Logutova, T.G. *Organizational and economic mechanism of state management of innovative regional development* [Organizacionno-ekonomicheskij mehanizm gosudarsvennogo upravljenja innovacionnym razvitiem regiona]. Mariupol: PGTU n.p., 2006. Print.

11. Porter, M. *International competition* [Megdunarodnaja konkurencija]. Moscow: Megdunarodnye otnoshenija n.p., 1993. Print.

12. Solov'ev, V.P., Koreniako, G.I. and Golovatyuk, V.M. *Innovative development of regions: question of the theory and practice* [Innovacionnyj rozvytok regioniv: pytannja teorii ta praktyky]. Kiev: Feniks n.p., 2008. Print.

13. Kharin, A.A., Kolensky, I.L. and Pushchenko N.N. *Management of innovation* [Upravljenje innovacijami]. Moscow: Vysshaja Shkola, 2003. Print. Vol. 2.

УДК 351.777:504.06

Мирошніченко Р. В., здобувач ННВЦ, НУЦЗУ, м. Харків

Miroshnichenko R., Researcher of Educational, Scientific and Production center, National University of Civil Protection of Ukraine, Kharkiv

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

MECHANISMS OF PUBLIC ADMINISTRATION OF ENVIRONMENTAL SAFETY

Визначено, що організаційно-функціональне забезпечення державної екологічної політики України передбачає створення інституційної інфраструктури щодо проведення природоохоронної політики, її легітимацію, використання програмно-цільового підходу тощо.

Ключові слова: *державна політика, екологічна безпека, організаційно-правове забезпечення.*

It was determined that the organizational and functional security of the state ecological policy of Ukraine stipulates the purpose of the establishment of the institutional infrastructure concerning the implementation of the nature conservation policy, the legitimation of this policy, the usage of program-oriented and goal-oriented approach etc.

Keywords: *state policy; ecological security; organizational and functional security.*